

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

1

בפני כב' השופט מגן אלטוביה

המעוררת: בראון-פישמן תקשורת בע"מ
ע"י בא כח עוה"ד ד"ר אמנון רפאל

נגד

המשיב: פקיד השומה למפעלים גדולים
ע"י בא כח עוה"ד אלפא ליבנה
פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי- פיסקלי)

2

פסק דין

3

4 לפני ערעורים על שומות שקבע המשיב לשנות המס 1999, 1998, 2000, 2001 ו- 2002 (עמ"ה
5 (1059/05, 2003, 2004 ו- 2005 (עמ"ה 1285/08) 2006 ו- 2007 (עמ"ה 1305/09).

6

7 רקע ותיאור המחלוקת

8

9 בשנים 1999 – 2007 החזיקה המערערת במניות של ידיעות אחרונות בע"מ, זכויות למניות ידיעות
10 תקשורת בע"מ רכישת ומניות בפולן בע"מ (להלן: "החברות המוחזקות" או "ידיעות אחרונות").
11 עלות חלק מההשקעה בחברות המוחזקות בסך 428,688 אלפי ₪, מומנה בהלוואות On Call
12 והלוואות לזמן ארוך שנטלה המערערת מבנקים (להלן: "ההלוואות").

13

14 בדיווחיה לשנות המס שבערעור דרשה המערערת בניכוי, הוצאות מימון בגין ההלוואות והוצאות
15 משפטיות הכרוכות במניות החברות המוחזקות (להלן: "הוצאות המימון" או "ההוצאות הנלוות").

16

17 המשיב דחה את דרישת המערערת וכך קבע בשומה לשנת 1999:

18

19 "1. קבעתי כי בהתאם להוראות סעיף 18 (ג) לפקודת מס-הכנסה יש לייחס הוצאות בסך
20 20,925,000 ₪ שבהן עמדה החברה בשנה זו, להכנסותיה מדיבידנד.

21 2. קבעתי כי לחברה אין פעילות מעסק שכן עיקר נכסיה של החברה ומטרתה הינה השקעה
22 במניות חברת ידיעות אחרונות בע"מ. לפיכך יתרת הוצאותיה של החברה בסך 16,170,864 ₪ לא
23 יצאו בייצור הכנסתה בשנת המס ולשם כך בלבד, אלא נועדו לממן ולרכוש את ההשקעה במניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

חברת ידיעות אחרונות. כעולה מכך, ובהתאם לסעיף 17 לפקודת מס-הכנסה, לא התרתי בשנת
המס ניכוי יתרת ההוצאות הנ"ל.

3. לפני משורת הדין נאות פקיד השומה להוון את יתרת הוצאותיה של החברה שלא הותרו
בניכוי, כאמור בסעיף 2 לעיל, לעלות המניות שנרכשו בשנת 1998.

קביעות דומות קבע המשיב גם בשומות לשנות המס 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006 ו –
2007.

טענת המערער

א. נוכח המעורבות האינטנסיבית של המערער בענייני ידיעות אחרונות והכוונה לממש את
ההשקעה ברווח לאחר השבתה ובהתחשב בנסיבות העניין, יש לראות בהשקעותיה של
המערער בחברות המוחזקות כ"עסק" או כ"עסק אקראי" כמשמעותם בסעיף 2 (1)
לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"). בהתאם, יש לראות
בהוצאות המימון כהוצאה לצורך הפקת הכנסה ממקור המנוי בסעיף 2 (1) לפקודה, אותן
יש להתיר בניכוי באופן שוטף. בהפסד שיווצר מכך יש לראות כהפסד מ"עסק" לעניין סעיף
28 לפקודה.

ב. אין להחיל את הוראות סעיף 18 (ג) לפקודה ואין לייחס את ההוצאות המימון לדיבידנדים
שקיבלה המערער מהחברות המוחזקות (להלן: "הדיבידנדים"). הדיבידנדים שקיבלה
המערער לא התחייבו במס חברות מכוח הוראות סעיף 126 (ב) לפקודה, אולם בכך אין כדי
להפוך את הדיבידנדים להכנסות מועדפות כמשמעותן בסעיף 18 (ג) לפקודה.

ג. לחילופין טוענת המערער כי היה על המשיב להתיר לה הפסד ריאלי על-פי סעיף 9 (ג) לחוק
מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), התשמ"ה – 1985 (להלן: "חוק התיאומים"), בגין
מכירת חלק מהמניות בשנת 2003.

דיון

1. המערער והמשיב חלוקים באשר לאופי השקעתה של המערער בחברות המוחזקות.
המערער טוענת כי השקעתה בחברות המוחזקות הינה בבחינת עסק ועל כן, יש להתיר
בניכוי את הוצאות המימון שהיו לה בשנות המס הרלבנטיות. המשיב דוחה טענה זו וטוען

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

1 כי השקעת המערערת בחברות המוחזקות הינה השקעה הונית לטווח ארוך, וממילא
2 הוצאות המימון אינן בגדר הוצאה בייצור הכנסה. על כן, אין הוצאות המימון מותרות
3 בניכוי מכוח הוראות סעיף 17 לפקודה.

4
5 יוער, כי המשיב הסכים לראות בחלק ההוצאות שלא יוחס לדיבידנדים כחלק מעלות רכישת
6 המניות על ידי המערערת.

7
8 2. לביסוס טענתה העידה המערערת את מר ישראל ספיר (להלן: "מר ספיר") העוסק בייעוץ
9 וביצוע עסקאות מט"ח וריבית ואת מר אליעזר פישמן (להלן: "מר פישמן") המחזיק ב –
10 0.02% ממניות המערערת.

11
12 3. מעדותו של מר ספיר בדיון מיום 13.5.2010 (ע' 3 – 7 לפרוטוקול הדיון), עולה כי מר ספיר
13 החל לעבוד "בקבוצת פישמן" בחודש אוקטובר 2000 ועסק באיתור עסקאות פיננסיות
14 (מטבעות וריביות) אותן הראה למר פישמן ולחשב של ידיעות אחרונות. לאחר שקיבל אישור
15 מידיעות אחרונות ביצע מר ספיר את העסקאות (שם, ע' 4). בהמשך העיד מר ספיר שהוא
16 עבד בחברת "השקעות כדאיות" (שם, ע' 5) ולא עבד אצל המערערת (שם ש' 19 ע' 6).

17
18 נוכח כל אלה, נראה כי בחלק משנות המס הרלבנטיות כלל לא היה למר ספיר קשר לידיעות
19 אחרונות ובשנים בהם היה לו קשר עם ידיעות אחרונות כלל לא עבד אצל המערערת. אשר
20 על כן, איני מוצא בעדותו של מר ספיר תמיכה לטענה לפיה בשנות המס הרלבנטיות ניהלה
21 המערערת עסק.

22
23 4. מעדותו של מר פישמן בדיונים מיום 13.5.2010 ו- 31.5.2011 (ע' 7 – 28 וע' 29 – 31
24 לפרוטוקול), עולה כי קודם לרכישת החברות המוחזקות ולאחר מכן עסק ברכישת חברות
25 אותן השביח ומכר בריווח. בנוסף עסק מר פישמן בהשקעות פיננסיות (שם, ע' 8
26 לפרוטוקול). בהתייחסו לתכנית שהגו הוא וחיים בראון ז"ל, ביחס למערערת, העיד מר
27 פישמן בחקירה ראשית (ש' 26 ע' 8 לפרוטוקול):

28
29 "התוכנית למזג לתוכה את כל הפעילויות התקשורתיות ולהנפיק אותם.

30 זה השקעות לא קטנות.

31 ...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

1 ידיעות זה הפירמה הכי גדולה בישראל בנושא עיתונות. עד לפני תקופה
2 קצרה היא הייתה מונופול ולכן קנינו אותה כדי לעבות את הפורטפוליו
3 ולמכור אותה יום אחד במחיר גבוה. אני לא "מתחתן" עם החברות.
4 ש. איזה פעולות בוצעו לקראת הרכישה של ידיעות?
5 ת. בדיקת נאותות, ארגון המימון.
6 ש. מי ארגן את המימון?
7 ת. אני.
8 ...
9 ש. מי היום בעל המניות הגדול ביותר בידיעות?
10 ת. המערכת.
11 ...
12 ש. מה הייתה מידת המעורבות שלך בדירקטוריון?
13 ת. נכנסתי לידיעות כשהיא הייתה שסועה במריבות ומשפטים. קודם
14 טיפלתי לאחות את המריבות האלה ולעשות סדר בסיפור הזה.
15 ש. מבחינת פעילות, מי היה פעיל ביותר?
16 ת. אני, כי דיברתי עם כולם, הם לא דיברו אחד עם השני. כל דבר היה
17 צריך לומר 4 פעמים...
18 ...
19 ש. כמה ישיבות בממוצע של הדירקטוריון התקיימו בשנה?
20 ת. לא פחות מאחת לחודש. אבל היה יותר. היו תקופות שהיו ישיבות
21 כמעט כל יום כאשר היו סכסוכי עבודה. בד"כ השתתפתי בכולן. כאשר
22 לא השתתפתי שלחתי את הבת שלי.
23 ש. היו לך פעילויות מעבר להשתתפות בדירקטוריון?
24 ת. כן, בגלל המצב שהיה בידיעות בשנתיים הראשונות הייתי עסוק
25 מעבר לראש. הייתי יושב עם מנכ"ל העיתון, החשבים, בעלי המניות, כי
26 לא היה מישהו שיעשה את זה.
27 ש. באיזה נושאים טיפלת במסגרת השתתפותך בדירקטוריון?
28 ת. קודם לעשות ועדת ביקורת, שנית, בידיעות לא היה נהוג למסור
29 נתונים לבעלי המניות. ארגנתי מערכת דיווחים לבעלי המניות כדי שידעו
30 מה קורה. אח"כ היו וידיעות היה יותר גרוע מחברת חשמל מבחינת
31 יחסי עבודה היה צריך לטפל ביחסי עבודה. נתנו לי את הכבוד לטפל בזה
32 ...הבאתי זאת עד כדי משבר כי לא היה ניתן לתקן את זה בלי משבר.
33 הכנו בתי דפוס חלופיים. אף בית דפוס בארץ לא יכול להדפיס כמויות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

כאלה כמו ידיעות אחרונות ולכן הכנו חלופות, הרבה מפעלים קטנים.
ריכזנו את העיתונים בבוקר עם הליקופטרים כי לא היה ניתן להוציא
בזמן. השביתה נמשכה כ- 40 ימים. ... לא הייתה ברירה לטפל בסוגיה
הזאת עד כדי משבר.

ש. איזה עוד נושאים.

ת. פיננסים דיברנו. עסקתי ברכישת חלק מהכבלים עבור ידיעות,
ארגנתי את המימון לזה. היום אסור לי להתערב בידיעות בכל מה
שקשור למערכת ידיעות. יש לי איסור מהממונה על ההגבלים. מה
שקשור לעיתון אסור לי להתערב, אך בפיננסים מותר לי ובכל דבר אחר
כך משום שאני מחזיק בעיתון גלובס... לאחרונה אני מוביל מהלך
שידיעות אחרונות תהיה חברה להשקעות, יהיה עיתון שאסור לי
להתערב ותהיה חברה להשקעות.

ש. עסקת בשאלות מלאי?

ת. עסקתי בשאלה כמה מלאי צריך להחזיק. לפני שהגעתי לא היו
מנויים בידיעות והיה רק מכירה בקיוסקים. המכירה שם התנהלה
שביום שישי וראשון היה מאות אלפי עותקים, אך זה היה רק ביום
ראשון ושישי. ביום ראשון בגלל הספורט וביום שישי כי אנשים אוהבים
לקרוא עיתון. בשאר הימים כמות העיתונים ירדה ל- 30 אחוז. הבאתי
את הרעיון לעשות מנויים. מאז כל יום תהיה כמות גדולה ולא רק בימים
א' ו- ו' ונוכל לקבל מודעות במחיר טוב בכל ימות השבוע. היום יש
מאות אלפי מנויים והעיתון מקבל פרסום כל יום במקום לקבל את מירב
הפרסומים ביומיים.

ש. כמה זמן הקדשת לפעילות שלא ממש בישיבת דירקטוריון?

ת. בשנתיים הראשונות הקדשתי בין שעתיים לשלוש ביום.

ש. מציג את הפרוטוקול של ישיבת הדירקטוריון של ידיעות מיום

30.11.97

...

ת. ...

ש. מפנה לפרוטוקול מיום 28.12.1997 (פרוטוקול 2) עמ' 3. מה קרה

פה?

ת. במקום ועדת ביקורת רצה עודד מוזס להכניס מבקר פנים.

ש. מה הייתה עמדתך?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

ת. הצעתי לדירקטוריון שלא נעבוד בצורה שאנו עובדים אלא נעשה
ועדות לכל נושא... אבל זה לא התקבל".

בהמשך עדותו (בחקירה ראשית) תיאר מר פישמן דיונים נוספים בדירקטוריון ידיעות
אחרונות בהם היה שותף (ע' 12 – 15 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.2010). דיונים אלה תועדו
בפרוטוקולים שהוצגו וסומנו כמוצג מע' 1 (שם, ע' 11 לפרוטוקול הדיון).

5. ביום 16.3.2004 אישר בית הדין להגבלים עסקיים בירושלים הסדר פשרה שנכרת בין
הממונה על ההגבלים העסקיים לבין המערערת לפיו תימנע המערערת ממינוי דירקטור
מטעמה בידיעות אחרונות, אלא אם מדובר בהחלטה לפי סעיף 270 לחוק החברות (מוצגים
מע' 2, מע' 2.1, מע' 3 ו – מע' 4). על פי הסדר זה חדל מר פישמן להיות דירקטור בידיעות
אחרונות (ש' 9 ע' 21 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.2010. אולם, מעדותו עולה כי גם לאחר
שחדל להיות דירקטור בידיעות אחרונות נשאר בקשר עם מנהלי ידיעות אחרונות, "למעט
הצד העיתונאי" ואם יש הצעות להשקעה הן מובאות אליו כדי שיבדוק אותן (שם, ש' 13 ע'
21).

6. בהמשך עדותו התייחס מר פישמן לניסיונות למכור את מניות ידיעות אחרונות, וכך העיד
(שם, ש' 29 ע' 16 לפרוטוקול).

"ש. אתה מעוניין למכור את המניות של ידיעות.

ת. כן. עשינו ניסיונות והיו לנו מו"מ ושניים כמעט קרובים לסיום, אך
זה לא צלח.

ש. עם מי היו המו"מ?

ת. ... כל אלה היו רציניים."

7. ביום 2.7.2003 התקשרה המערערת עם ידיעות אחרונות בע"מ בהסכם לפיו מכרה
המערערת לידיעות אחרונות 21 מניות רגילות של ידיעות אחרונות ועוד 10,700 מניות בכורה
של ידיעות אחרונות (מוצג מע' 7).

מכירה זו נעשתה נוכח ההסכמות אליהן הגיעו המערערת והממונה על ההגבלים לפיהן היה
על המערערת לצמצם את אחזקותיה בידיעות אחרונות (ש' 13 ע' 19 וש' 25 ע' 23 לפרוטוקול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

- הדיון מיום 13.5.2010). זאת ועוד. בשנת 2000 נאלצה המערערת להפקיד בידי נאמן 13% ממניות ידיעות אחרונות (שם, ש 28 ע' 23).
8. מעדותו של מר פישמן עולה, כי נוכח מערך האחזקות בידיעות אחרונות השליטה בידיעות אחרונות מוחזקת בידי ארנון (נוני) מוזס ואף אחד חוץ מנוני מוזס לא יכול להגיע לשליטה בידיעות אחרונות (ע' 23 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.2010).
9. עוד עולה מעדותו של מר פישמן שלמערערת אין עובדים, אין תיק ניכויים ומשרדי המערערת שוכנים למעשה במשרדיו של מר פישמן שם אין שלט המעיד על קיומם (שם, ש' 21 ע' 24).
10. מדוחותיה הכספיים של המערערת לשנת המס 2007 (מוצג מש/4) עולה כי למערערת "אין השפעה מהותית" בידיעות אחרונות (באור 1 ע' 8). בחקירתו הסביר מר פישמן שלנוני מוזס יש שליטה בדירקטוריון וככל שניתן להשפיע על הנעשה בידיעות אחרונות ההשפעה הינה מכוח יכולתו האישית של מר פישמן, דהיינו השפעה מכח עצמו ולא מכח המערערת (ש' 24 ע' 27 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.2010).
11. מטעם המשיב העיד מר צביקה הראל (להלן: "מר הראל") אשר תיאר בחקירתו את האופן בו מחזיקה המערערת במניות ידיעות אחרונות. כך העיד מר הראל (ש' 15 ע' 31 לפרוטוקול הדיון מיום 31.5.2011):

"...חלק מההשקעות בידיעות נרכשו על ידי בראון פישמן תקשורת, או בשמה הקודם: צינה, בשנים עברו, למיטב ידיעתי בשנות ה-70, אם אינני טועה מדובר ב-12 אחוז[ים]. יתרת האחזקות נרכשו ב-97, 98 ובשנת 2000. כך שבסופו של תהליך הרכישה הגיע שיעור האחזקה האפקטיבי ל-34 אחוז[ים] אם מתחשבים באחזקה הדדית שקיימת בין ידיעות לדפוס ידיעות אחרונות. המערערת לא הגיעה לידי שליטה או השפעה מהותית בידיעות ולמעשה היא מחזיקה בה למעט מימוש של 4 אחוז ביולי 2003, עד לימים אלה. הוזה אומר אחזקה שנמשכת בין 10 ל-14 שנים לגבי חבילת המניות שנרכשה לאחר כניסתו של פישמן ועשרות שנים בהתחשב בעובדה שהחברה עם רכישתה החזיקה כ-12 אחוז[ים] ממניות ידיעות אחרונות".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

12. עוד העיד מר בראל (ש' 27 ע' 31 לפרוטוקול הדיון מיום 31.5.2011):

"בספטמבר 97 התנתקה החברה מכל פעילותה העסקית, מכל נכסיה
והתחייבויותיה למעט החזקה במניות ידיעות אחרונות שכנגדה עומדות
הלוואות המממנות את רכישתה... השקעות במניות ידיעות מוצגות
במאזני החברה לאורך כל השנים כרכוש קבוע, כהשקעות לטווח ארוך
ולא במסגרת הרכוש השוטף המיועד למימוש או במסגרת מלאי.

גם לצורך חוק התאומים ההשקעה בידיעות מוצגת כנכס קבוע. בנוסף
מכירת 4 אחוז מהמניות בשנת 2003 דווחה כעסקה הונית ולא כעסקה
פירותית. המערערת דיווחה על הפסד הון והציגה במסגרת החישוב את
כל המנגנונים הקלאסיים של עסקה הונית: תמורה, מחיר מקורי, ערך
אינפלציוני, ובסופו של דבר דיווחה על הפסד הון."

13. עוד עולה מעדותו של מר בראל, שההשקעה של המערערת במניות ידיעות אחרונות הניבה
הפסדים והמערערת לא מזרימה כספים לידיעות אחרונות (שם, ע' 34 לפרוטוקול הדיון).

14. בע"א 9187/06 רפאל מגיד נ' פקיד שומה פתח תקווה (פורסם באתר בית המשפט העליון)
(להלן: "עניין מגיד"), דן בית המשפט (כבוד השופט י' דנציגר) באבחנה בין הכנסה פירותית
לבין הכנסה הונית (שם פסקה 18). אבחן את השקעתה של המערערת בחברות המוחזקות
או בידיעות אחרונות ואת נסיבות העניין לאור המבחנים שפורטו ורוכזו בעניין מגיד:

טיב הנכס או אופיו

15. הנכס המוחזק על ידי המערערת הינן מניות החברות המוחזקות (להלן: "המניות") וככלל
יש לראות השקעה במניות כהשקעה בעלת אופי הוני. בנסיבות עניינו, אין בהשקעה של
המערערת במניות כדי לשנות מהכלל האמור. דהיינו, אין מדובר בתאגיד שרכישה ומכירה
של ניירות ערך מהווה חלק מעסקו הרגיל שהרי המערערת מחזיקה רק במניות והחזקה זו
נמשכת למעלה מ – 10 שנים מבלי שהמערערת ביצעה פעולות של מכירה וקניה למעט
המכירה המאולצת של חלק קטן מהמניות בשנת 2003.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

תדירות העסקאות או הפעולות

16. כאמור, לא ניתן להצביע על מספר רב של עסקאות שביצעה המערערת במניות, ובכך יש כדי לתמוך במסקנה שהשקעת המערערת במניות הינה השקעה בעלת אופי הוני.

ההיקף הכספי

17. רכישת המניות הייתה כרוכה בהשקעה בהיקף כספי גדול מאוד ובכך יש כדי להצביע על השקעה עסקית. מנגד, העובדה שמדובר במספר מועט של רכישות גם אם בהיקף כספי גדול מצביעה על השקעה הונית.

אופן המימון

18. המערערת רכשה 12% ממניות ידיעות אחרונות (142 מניות רגילות, 19 מניות יסוד ו – 17,598 מניות בכורה) בשנת 1976 (ע' 7 לדו"ח הכספי של שנת 2001 – מוצג מע/5) ואת יתרת המניות רכשה בשנים 1997, 1998 ו – 2000. למימון רכישת המניות בשנים 1998 – 2000 נטלה המערערת הלוואות מבנקים, ובכך יש כדי להצביע על השקעה עסקית. מנגד אין להתעלם מהעובדה שהמערערת החזיקה ב – 12% ממניות ידיעות אחרונות עוד קודם לנטילת ההלוואות.

טענתה של המערערת לפיה מורכבות האשראי והעובדה שניטל במטבעות זרים מתוך ציפייה להיחלשות מטבעות אלה ביחס לשקל ויצירת ריווח נוסף למערערת, מלמדים על אופי ההלוואות שנטלה המערערת אולם אין בכך כדי ללמד על אופי השקעתה של המערערת בידיעות אחרונות.

תקופת ההחזקה

19. המערערת מחזיקה בחלק מהמניות (12% ממניות ידיעות אחרונות) למעלה מ – 30 שנה וביתרת המניות למעלה מ – 10 שנים. מעדותו של מר פישמן עולה כי בין השנים 2006 – 2009 ניסתה המערערת למכור את המניות אולם המשא ומתן בינה לבין הרוכשים הפוטנציאליים לא צלח. גם אם אתחשב במשא ומתן האמור בחישוב תקופת ההחזקה, נמצא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

שהמערערת החזיקה בחלק מהמניות עשרות שנים ובחלק אחר של המניות למעלה מ – 8 שנים ואין ספק שמדובר בתקופות ארוכות מאוד שאין מאפיינות השקעה עסקית שוטפת.

ייעוד התמורה

20. משטרם מכרה המערערת את המניות מבחן ייעוד התמורה אינו רלבנטי.

ידענותו ובקיאותו של הנישום

21. למערערת אין עובדים ואין מנגנון וממילא לא ניתן לומר שיש לה ידענות או בקיאות בביצוע עסקאות במניות ידיעות אחרונות. לכך יש להוסיף, כי למעט המכירה הכפויה בשנת 2003, לא מכרה המערערת את המניות או חלקן ואף כשלה במשא ומתן למכירת המניות. ממילא לא הוכיחה המערערת ידענות בביצוע עסקאות במניות ידיעות אחרונות.

נוכח אלה, אין בטענת המערערת לפיה מר פישמן הינו רואה חשבון בהשכלתו ועוסק ברכישת חברות השבחתן ומכירתן, כדי לסייע לה. פעילות זו של מר פישמן ככל שנעשתה לא נעשתה במסגרת המערערת בהכרח.

הגם שאישיותו וניסיונו של מר פישמן באו לידי ביטוי בישיבות הדירקטוריון, ביישוב מחלוקות שבין בעלי המניות השונים או בין ההנהלה והעובדים, לא מצאתי כי במכלול התיאור משום תרומה ניהולית שוטפת לא ברמת היום יום ולא ברמת קביעת המדיניות הכוללת. רעיון המנויים בכל הכבוד, והדוגמאות הספורדיות כגון החיסכון ברכש מלאי נייר, אינם מלמדים על מעורבות של המערערת באמצעות פישמן בהשבחת הנכס באופן כזה שעולה כדי עסק או עסקת אקראי במובדל ממי ששומר על השקעתו (ראו למשל הרחבת הדיווח לבעלי המניות עליה מעיד מר פישמן לעיל). יישוב סכסוכים בין בעלי מניות במקרה זה בא במתחם שמירה על ההשקעה יותר מאשר פעילות בהשבחת שוויה של חברה, שיכול ותעיד על החזקת מניות שהיא 'פירותית'. כך משהונח כי מר פישמן הוא אכן בעל הידע היכולת והניסיון ברכישת חברות ומכירתן ברווח תשתית שלא הונחה. אדם בעל ידע כישורים ויכולות 'הבראה והשבחה' המחזיק באשכולות של חברות המחזיקות בתוכן חברות, אין הכרח כי מומחיותו וכישוריו של אותו אדם צובעים את כל אשכול האחזקות כאחזקות עסקיות. יש מקום לבחון כל אחזקה בנפרד בצד הבחינה הכוללת. מכל מקום, לא הונחה תשתית בעניין זה ומהראיות שבפני אני למד כי המעורבות שהוצגה אינה עולה לא כדי עסק ולא כדי "עסק אקראי" ועוד אעמוד על כך בהמשך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון -פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

קיומו של מנגנון או פעילות קבועה ונמשכת

22. למערערת אין מנגנון ארגוני, אין משרד ואין עובדים וממילא אין לה את המערכת הארגונית הדרושה לניהול עסק למכירה וקניה של מניות ידיעות אחרונות או כל עסק אחר. בכך יש כדי להצביע על השקעה הונית.

פיתוח, טיפוח, השבחה, יזמות ושיווק

23. מר פישמן העיד כי למר נוני מוזס הייתה שליטה מלאה בידיעות אחרונות, ועל פיו יישק דבר. ממילא לא הייתה למר פישמן כל אפשרות ממשית להשביח את ידיעות אחרונות, וודאי לא בתחום התקשורת בו רכשה מוניטין. יתר על כן, בהסכם שכרתה המערערת עם הממונה על ההגבלים העסקיים בשנת 2004, נטלה על עצמה המערערת התחייבות שלא למנות דירקטור מטעמה בידיעות אחרונות. בכך שללה מעצמה המערערת כל אפשרות להשפיע על הפעילות העסקית של ידיעות אחרונות, אם וככל שהייתה לה אפשרות כזו. נראה כי נוכח מאזן הכוחות המסורתי בידיעות אחרונות, לא התקשתה המערערת ל"וותר" על כוחה למנות דירקטור בדירקטוריון ידיעות אחרונות.

משאף מר פישמן מסכים שהשליטה בידיעות אחרונות הייתה בפועל בידי נוני מוזס בלבד, ממילא לא היה בפעולותיו וברעיונותיו של מר פישמן המפורטים בסעיפים 13.3 – 13.7 לסיכומי המערערת, כדי לשנות ממהלך עסקיה של ידיעות אחרונות. לכך אוסיף, כי מעדותו של מר פישמן עולה כי הרעיון להפוך את ידיעות אחרונות לחברת החזקות ולהשקיע בהשקעות ריאליות, החל רק בשנת 2009 (ש' 3 ע' 16 לפרוטוקול הדיון מיום 13.5.2010).

הרישום במאזני החברה

24. אין חולק שבדוחותיה הכספיים השנתיים לא כללה המערערת את המניות ברכוש השוטף. יתר על כן, בביאור 1 לדוחות הכספיים של המערערת ליום 31 דצמבר 1998 (מוצג מש/14), מצוין כדלהלן: "פעילויותיה העיקריות של החברה עד לחודש ספטמבר 1997 היו החזקות השקעות וניהולן, ניהול עסקים בישראל ומחוצה לה, וכן מתן וקבלת כספים כהלוואות. בחודש ספטמבר 1997 נחתם הסכם בין בעלי המניות לשעבר בחברה לבין צד שלישי לפיו נמכרו כל מניות החברה לקונה ועקב כך במועד 31 בדצמבר 1997 החברה הייתה נקיה מכל נכסיה והתחייבויותיה למעט מניות ידיעות אחרונות בע"מ ומניות תקשורת בע"מ".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

מביאור זה עולה כי פעילות ניהול ההשקעות שביצעה המערערת הופסקה בשנת 1997, ואכן
בביאור 1 ב לדוחות הכספיים ליום 31 דצמבר 2000 (מוצג מש/1) מצינת המערערת
"פעילותה העיקרית של החברה הינה פעילות השקעה" תוך השמטת עניין הניהול. כך גם
עולה מדיווחים נוספים של המערערת למשיב.

זאת ועוד. בדוחות הכספיים ליום 31 בדצמבר 2003, השנה בה מכרה המערערת חלק
מהמניות, דיווחה המערערת על הפסד הון (מוצג מש/2)

מהאמור לעיל עולה כי לאורך שנים נהגה המערערת לדווח על ההשקעה במניות כהשקעה
הונית ונוכח האמור עד כאן איני רואה סיבה לשנות מדיווחיה של המערערת. אם נועדו
המבחנים האמורים להתחקות בן השאר אחר כוונתו של הנישום באשר למהות הפעילות
והאחזקות שבידיו, הרי כוונותיו באות לידי ביטוי בדוחותיו ובאופן הדיווח על עסקאותיו.
הדוחות הם הכלי שבאמצעותו יכול הנישום להעלות את כוונותיו על הנייר, לתת ביטוי
לנכסי ההון שלו במובדל מנכסי המלאי וכיוצא באילו. משבוחר הוא בדרך הצגה מסוימת
חזקה ששקל את הדברים ונתן בספרים ובדיווח ביטוי נאות לרבות לכוונותיו. אמנם יכול
ויחול שינוי בייעודו של נכס ולעיתים המציאות העובדתית האובייקטיבית גוברת על הכוונה
הסובייקטיבית כמופיע בספרים, במובן זה שהביטוי בעולם המעשה של התנהלות הנישום או
הנכס מלמדת כי על אף הרישום בספרים הנכס שינה את יעודו או שמלכתחילה שימש שלא
כמופיע בספרים. עם זאת נקודת המוצא היא הרשום בספרים ובדו"ח. יותר מכך, לאופן
הרישום משקל כבד בתהליך הבחינה כאשר הנישום עצמו הוא המבקש להתעלם מרישומיו
שלו עצמו.

מבחן הנסיבות

25. מטענות המערערת עולה לכאורה שרכישת ידיעות אחרונות על ידי מר פישמן ומר בראון ז"ל
נועדה ליצור "קבוצת תקשורת גדולה". אפשר שכך, אולם אין חולק שקבוצת תקשורת
גדולה לא גובשה בפועל ובידי המערערת מניות החברות המוחזקות בלבד ובנוסף נאסר על
המערערת להתערב בניהול השוטף של ידיעות אחרונות. בהתחשב בכך ובכל הנסיבות
שלעיל, נראה כי מירב הזיקות מצביעות על כך שהשקעת המערערת במניות החברות
המוחזקות הינה השקעה הונית ולא השקעה בעסק או "בעסק אקראי" בעל אופי מסחרי,
וכך נקבע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

סעיפים 18 (ג) ו- 126 (ב) לפקודה

26. לטענת המשיב סעיף 126 (ב) פוטר הכנסה מדיבידנד בין חברתי ממס ועל כן יש לראות בהכנסה זו "הכנסה מועדפת" כמשמעותה בסעיף 18 (ג) לפקודה. לפיכך, ובהתאם להוראות סעיף 18 (ג) לפקודה יש לייחס חלק מהוצאות המימון להכנסה של המערערת מדיבידנדים.

לטענת המערערת, סעיף 126 (ב) לפקודה אינו סעיף פטור או הנחה ממס אלא סעיף המוציא את ההכנסה מדיבידנד בין חברתי מבסיס ההכנסה החייבת של החברה המקבלת, ומשאין מדובר בפטור ממס או בהנחה ממס, אין לראות בהכנסה מדיבידנד בין חברתי "הכנסה מועדפת" כמשמעותה בסעיף 18 (ג) לפקודה. מוסיפה המערערת וטוענת כי ההסדר הקבוע בסעיף 126 (ב) לפקודה נועד למנוע הטלת מס חברות בכפל על אותה הכנסה וליצור ניטרליות ביחס לתוצאת המס בשומת הכנסה שהופקה בחברה המוחזקת ישירות על ידי יחיד לעומת תוצאת המס בשומת אותה הכנסה שהופקה על ידי חברה שאינה מוחזקת ישירות על ידי יחיד. נוכח תכלית זו, קובע סעיף 126 (ב) לפקודה כי דיבידנד שחולק מהכנסה שהתחייבה במס חברות ישראלי לא מהווה "הכנסה חייבת".

27. זו לשון סעיף 18 (ג) לפקודה :

"כללה הכנסתו של אדם הכנסה לגביה נקבע שיעור מס מיוחד או שהיא פטורה ממס (להלן-הכנסה מועדפת), ההוצאות שבהן עמד אותו אדם לשם השגת ההכנסה המועדפת יותרו לניכוי לפי סעיף 17 רק כנגד הכנסה זו..."

סעיף 126(ב) לפקודה, קובע :

"בחישוב ההכנסה החייבת לפי סעיף קטן (א) לא תיכלל הכנסה מחלוקת רווחים או מדיבידנד שמקורם בהכנסות שהופקו או שנצמחו בישראל שנתקבלו במישרין או בעקיפין מחבר בני-אדם אחר החייב במס חברות..."

28. אכן, אין למצוא בלשונו של סעיף 126 (ב) את המונחים "מס מיוחד" או "פטור ממס" המהווים הכנסה מועדפת לצורך סעיף 18 (ג) לפקודה, ובכך יש כדי לתמוך בגישת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

המערערת. אולם בפסק הדין בע"א 635/68 פקיד השומה למפעלים גדולים נ' כלל, חברה
להשקעות בישראל בע"מ (פורסם בתקדין) (להלן: "עניין כלל"), דן בית המשפט העליון
ביחס בין הוראות סעיף 18 (ג) לפקודה לבין הוראות סעיף 126 (ב) לפקודה וכך נקבע (שם, ע'
554 פסק דינו של כבוד השופט קיסטר)

"סעיף 126 (ב) אינו קובע אופן חישוב ההוצאות, אלא קובע כי הכנסות
מסוימות לא תיכללנה "כהכנסה חייבת" לגבי מס חברות, היינו:
הכנסות אלו פטורות ממס חברות; לכן חלות כאן ההוראות בדבר
הניכויים הכלולים בחלק ג' פרק שני, ובכללן הוראות סעיף 18. בהתאם
לסעיף זה יש לייחס להכנסה הפטורה ממס חברות את ההוצאות
שהוצאו להפקת אותה הכנסה".

עוד נקבע (שם, ע' 556 לפסק דינו של כבוד השופט ויתקון):

"אך האם חל עקרון של אחדות הוצאותיו של עסק לעומת הכנסותיו גם
כשחלק מההכנסה הוצא מגדר החיוב במס? האם אותו עקרון מחייב
אותנו לזקוף לחובת ההכנסה הוצאה שהוצאה בייצור הכנסה אחרת,
שכלל אינה ניתנת להיכלל בהכנסה החייבת? יש לי ספק רב בכך, אך
פטור אני מלהכריע בשאלה זו, מכיוון ששאלה זו מצאה תשובה ניצחת
בסעיף 18 (ג) לפקודה... לדעתי אין למצוא בסעיף 18 (ג) כל הגבלה
כזאת, ונראה לי שהרעיון הגלום באותו סעיף הולם את המקרה שלנו.
סעיף 126 (ב) פוטר הכנסה זו מהחיוב במס-חברות, ומכיוון שרק חברות
חייבות במס זה, הרי זה פטור, פשוטו כמשמעו, המתייחס לאותה
הכנסה. כך השיג המחוקק את הרעיון הבריא וההגיוני שהוצאה על
הכנסה, שכלל אינה חייבת במס, אין להקטין בה הכנסה אחרת החייבת
במס".

יוער, כי מהאמור בספרו של בא כח המערערת המלומד עולה כי סעיף 126 (ב) לפקודה הינו
סעיף פטור ממס (ע' 171 אמנון רפאל "מס הכנסה" בהשתתפות שלומי לזר). עוד יוער כי
בספרו האמור ציין בא כח המערערת המלומד את פסק הדין בעניין כלל (שם, ע' 716) בעוד
בסיכומיו כאן כמו גם בסיכומי התשובה לא התייחס בא כח המערערת לעניין כלל, למרות
טיעוני המשיב ביחס לפסק דין זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

בסיכומי התשובה טוענת המערערת כי העובדה שבטיטות המלצות הוועדה להגברת התחרותיות במשק נכללה המלצה מס' 15 (נספח לסיכומי התשובה). לפיה הוצאות המימון בחבר בני אדם ייוחסו תחילה להכנסה מדיבידנד שיתקבל מחבר בני אדם אחר בו המקבל הינו "בעל מניות מהותי", מלמדת שהמשיב מודע לכך שסעיף 126 (ב) לפקודה אינו סעיף פטור ממס, ונדרשת הוראה מפורשת שתאפשר את ייחוס ההוצאות בדרך המבוקשת על ידו כאן.

29. עיון בהמלצה מס' 15 של הוועדה להגברת התחרותיות במשק נזכר בע' 96 לטיטה (נספח לסיכומי תשובת המשיב) מעלה כי למרות ההוראה הקבועה בסעיף 18 (ג) לפקודה "הניסיון מלמד שקיים קושי לבצע ייחוס הוצאות ספציפי כאשר מדובר בחברה לה השקעות רבות ומקורות הכנסה שונים ומגוונים, ואף ניתנות פרשנויות רחבות מצד הנישומים לתחולת הסעיף האמור (סעיף 18 (ג) לפקודה – מ.א.). כך מחז נרשמות הכנסות פטורות לצרכי מס לדוגמה הכנסות מדיבידנד בין חברות) ומאידך ההוצאות שיצאו (חלקן או כולן) בגינן, אינן מיוחסות להכנסות אלו ונדרשות בניכוי כנגד הכנסות אחרות. מצב זה שוחק את בסיס המס ומעניק תמריץ לרכישת חברות בהון זר". ממילא, אין למצוא בהמלצת הוועדה להגברת התחרותיות במשק, תמיכה לפרשנות המוצעת על ידי המערערת לסעיף 126 (ב) לפקודה.

30. אין מחלוקת כי הוצאות המימון כולן או חלקן שימשו בייצור הכנסה מדיבידנד (במובדל מעסק) כמצוות סעיף 17 לפקודה. משכך "שימוש" נוסף בהם על דרך היוונם לעלות המניות אינו יכול שיעשה. אף אם ה"שימוש" בהם הוחרג מכוח סעיף 18(ג) האמור ולמעשה נוטרל. אם הוצאות אילו שימשו ביצירת הכנסה כאמור אין עוד לראותם כחלק מן העלות של המניות. רוצה לומר כי הוצאות המימון ועלות המניות יחדיו משיאים הכנסה מדיבידנד ורווח ממכירת המניות. כפי שבמועד המכירה של המניות לא תצורף לתמורה שווי הדיבידנדים שחולקו במהלך השנים, כך אין להוון את ההוצאה השוטפת ביצירת אותם דיבידנדים. האם פרשנות זו יכולה להוביל לתמריץ שלילי לחלוקת דיבידנד ? יתכן. בפרט במשטר מס שמעניק לחלק הרווחים הראויים לחלוקה מתוך התמורה במכירת המניה טיפול מיסויי דומה לחלוקת דיבידנד. דחית ניצול "ההטבה" למועד המכירה תוך היוון הוצאות המימון לעלות תביא בדיוק לתוצאה ההפוכה שביקש המחוקק להגיע אליה באמצעות סעיף 18(ג) הנ"ל. ויכול וזו תוצאה המנוגדת לניטרליות שהפקודה בקשה ליצור בקשר עם חלוקת דיבידנד בקשר עם מיסוי מרכיב הרווחים הראויים לחלוקה בעת המכירה. מנגד יכולה להישמע טענה כי למרכיב הזמן משקל בשקלול הנתונים. שהרי המערערת נהנית באופן שוטף מהכנסות שאינן חבות במס לאורך תקופת החזקתה במניות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

31. בנתונים שבפני אינני מוצא בפרשנותו של המשיב בניטרול הוצאות המימון כפי שקבע, התערבות שעה שהוא נסמך בפרשנותו על סעיף 18(ג) על עניין כלל שיצא מלפני בית המשפט העליון .
נוכח האמור עד כאן, אין לי אלא לדחות את טענות המערערת לעניין אי תחולת סעיף 18 (ג) לפקודה, ולקבוע כי סעיף 18 (ג) לפקודה חל על הוצאות המימון של המערערת ועל הכנסותיה מדיבידנדים שחילקו החברות המוחזקות.

ההפסד הריאלי ממכירת מניות ידיעות אחרונות בשנת 2003

32. בחודש יולי 2003 מכרה המערערת 4% ממניות ידיעות אחרונות שהיו בידה. בדיווחיה לשנת המס 2003 דיווחה המערערת על הפסד הון ריאלי בסך 15.8 מיליון ₪, בעוד הפסד ההון במכירה הסתכם בכ – 4.3 מיליון ₪. המשיב קבע כי אין להתיר הפסד ריאלי במכירת המניות משום שסעיף 9 (ג) לחוק התיאומים בנוסחו בשנת 2003 לא חל על ניירות ערך.
סעיף 9 (ג) לחוק התיאומים, שונה בתיקון 18 לחוק באופן שיחול גם על נייר ערך. לטענת המערערת בכך "הבהיר המחוקק כי היה בכוונתו להחיל את הוראות הסעיף גם במכירת ניירות ערך".

33. סעיף 9 (ג) לחוק התיאומים, בנוסחו הרלבנטי, קובע:

"במכירת נכס קבוע בר פחת שאינו רכב פרטי או בנין שחל עליו חוק מס הכנסה..., יראו הפסד ריאלי כהפסד הון לעניין סעיף 92 לפקודה; לעניין זה, "הפסד ריאלי" – הסכום בו נמוך ריווח ההון או השבח מהסכום המתקבל מצירופם של שני סכומים אלה:..."

עם כל הכבוד, איני מוצא בנוסח סעיף 9 (ג) שלעיל אחיזה לגישת המערערת באשר לפרשנות סעיף זה ולשון החוק תוחמת את היקף הפרשנות האפשרי.

אכן, בתיקון מס' 18 לחוק התיאומים שונה סעיף 9 (ג) לחוק ונקבע כי הוראות הסעיף יחולו גם "במכירת נכס קבוע שהוא נייר ערך", ברם תחולתו של תיקון זה מיום 1.1.2006 ואילך. אילו רצה המחוקק להחיל את התיקון גם על שנות המס שקדמו לתיקון חזקה עליו שהיה עושה כן במפורש. משלא עשה כן אין אלא להניח שלא התכוון לשנות מהוראות סעיף 9 (ג) לחוק התיאומים ככל שמדובר בשנות המס שקדמו לתיקון מס' 18 לחוק.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ה 1059/05 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1285/08 בראון-פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים
עמ"ה 1305/09 בראון - פישמן תקשורת בע"מ נ' פקיד השומה למפעלים גדולים

נוכח אלה, אני דוחה את טענות המערערת ביחס לפרשנות סעיף 9 (ג) לחוק התיאומים.

סוף דבר

כל הערעורים נדחים.

המערערת תישא בהוצאות המשיב ובכלל זה בשכר טרחת עורך דין בסכום כולל של 45,000 ₪. בקביעת ההוצאות הבאתי בחשבון כי הצדדים השכילו לצרף את הערעורים השונים לכדי דיון מאוחד.

מזכירות בית המשפט תמציא את פסק הדין לבאי כח הצדדים

ניתן היום, כ"ו בטבת, תשע"ג, 8 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.

מגן אלטוביה, שופט